

POSICIONAMENT DE L'AEAP EN FRONT LA NOVA LLEI D'UNIVERSITATS

Des de l'Associació d'Estudiants Progressistes, la primera força estudiantil universitària de Catalunya, volem denunciar la llei presentada per la ministra Pilar del Castillo com un atac a l'ensenyament públic

El procés d'elaboració de la llei s'ha dut a terme al marge de la comunitat universitària, no escoltant ni tenint en compte en cap moment les seves opinions. L'acceleració i la manca de transparència amb que s'han dut a terme tots els tràmits parlamentaris són un signe evident de dèficit democràtic.

Denunciem el fet que la **Selectivitat no se suprimeix**, sinó que senzillament queda substituïda per proves concretes supeditades a l'arbitrarietat de cada centre. El sistema de selecció actual, si bé suposava un mal trèngol per tots els estudiants, com a mínim era una prova igual per a tothom, tant per a la gent provinent d'instituts públics com privats; cosa que suposava la igualtat d'oportunitats a l'hora de sol·licitar plaça en qualsevol universitat. A més d'això, el fet d'haver d'anar buscant plaça d'universitat en universitat, suposa una dificultat afegida a més d'una important despesa per mobilitat pels estudiants.

Pel que respecta als òrgans de govern, el **nou model ataca la democràcia universitària**. El claustre, en que està representada tota la comunitat universitària, perd la seva funció de màxim òrgan de decisió, mentre s'otorga un gran protagonisme a rectors i degans. La llei suposa també una greu agressió a l'autonomia universitària ja que la component universitària dels **consells socials** disminueix de forma molt considerable, fet que comporta que les universitats perdin el control sobre temes tan importants com l'aprovació dels pressupostos o la creació o supressió d'ensenyaments. Per altra banda cal remarcar el fet que per primer cop entren a formar part dels Consells de Govern, membres externs a les universitats, amb veu i vot.

En relació amb la selecció del **professorat**, la introducció de comissions d'habilitació externes, resta capacitat d'elecció a les universitats i, en tot cas, caldrà vetllar per la independència real de dites comissions. En segon lloc considerem inadmissible l'augment fins a un 49% del percentatge de professorat contractat (no funcionari) permès. A més, les dues figures d'ajudant s'estableixen per a un màxim de 4 anys, i en una d'elles (ajudant doctor) s'imposa la mobilitat geogràfica completa sense atendre les possibilitats personals.

Pel que fa al personal d'administració i serveis (**PAS**), trobem que la llei hi dedica molt poc espai i, en cap cas, ressol els problemes d'inestabilitat laboral.

En quant al **finançament**, trobem a faltar mesures adreçades a augmentar la despesa pública en ensenyament superior i recerca, per equiparar-la amb la de la majoria dels països europeus. No es dissenya tampoc un nou sistema de beques, menys rígid i més quantiós i que a més tingui en compte les noves despeses derivades de la mobilitat. Pel que fa als criteris en la distribució del finançament, si bé les indicacions són molt aproximatives, mostrem la nostra completa disconformitat amb el model que planteja el govern. Creiem que el seu caire competitiu no sols no afavorirà la qualitat i el bon funcionament de les universitats, sinó que a més neixeran forts desequilibris entre aquestes.

Probablement aquest model tingui com a eix la futura **agència d'avaluació i acreditació** que serà l'encarregada d'establir la proporció del finançament que ha de rebre cada universitat. La seva relació amb els consells socials pot suposar una amenaça per les titulacions menys eficients o menys rentables econòmicament. Considerem a més inviable el sistema d'acreditació a posteriori dels plans d'estudis.

En general, considerem que totes aquestes reformes van adreçades a l'establiment d'un sistema universitari de caire profundament elitista i antidemocràtic. En efecte, es busca l'establiment d'unes universitats d'èlit, de

prestigi internacional, que podran assolir més i millors objectius, per tal de rebre més finançament públic. Probablement, també podran optar als millors professors d'entre els qui hagin obtingut l'habilitació estatal. Tenint en compte, que cadascun dels centres tindrà proves específiques i arbitràries d'accés, està clar que ens trobem davant d'un procés en cadena que provocarà una forta elitització d'algunes universitats de l'estat espanyol. Provocant que només puguin gaudir d'un ensenyament de qualitat i no desprestigiats, uns pocs privilegiats. (O els que es trobin en una bona situació econòmica, ja que podran recórrer a les universitats privades).